

Vruchtbaar Trompenburg, vervolg

Al snel na het verschijnen van *Arbor Vitae* (26/2) met daarin mijn stukje 'Wat eten wij vandaag? De oso-bes?' kwamen er van diverse kanten bemoedigende reacties. Er zijn wel degelijk diverse vrouwelijke, dus oso-bes dragende struiken in Neder-

land. Ook worden zij wel vermeerderd. Allereerst stuurde Walter van Gompel: 'Toevallig heb ik nog een aantal vrouwelijke exemplaren in mijn tuin. Deze zijn door mij opgekweekt, van zaad afkomstig van de kwekerij van Chris van der Wurff. Het zijn vijf

vrouwelijke exemplaren, drie ervan zijn ongeveer 1,5 meter hoog, twee wat kleiner. Ze zijn allen besdragend. Vandaar dat ik zeker weet dat het vrouwtjes zijn. Deze wil ik graag aan Trompenburg schenken. Het enige probleem nu is dat ze in de volle grond staan en dus pas in het najaar beschikbaar zijn. Nog nooit heb ik ervan gegeten. Ik vind ze er zelf niet erg appetijtelijk uitzien. Maar dat zegt natuurlijk niets over de smaak.' Dat was een bijzonder snelle én aardige reactie. Graag ga ik daar natuurlijk op in, Walter.

De volgende dag bereikte mij de e-mail van Piet Vos, hij schreef onder andere: '*Oemleria* bezit ik al lang, beide huizen. Schreef er eens jaren geleden over in *Arbor Vitae* wat betreft door mij toentertijd waargenomen morfologische verschillen tussen

Oemleria cerasiformis, vrouwelijk
Foto: Ineke Vink

mannelijke en vrouwelijke bloemen. Later nogal variabel gebleken, wellicht kwestie van variatie in het wild: de struik groeit in canyon-achtige ravijnen in de VS waardoor je gemakkelijk insulaire vormverschillen kunt krijgen, dunkt me. De exemplaren van De Dreijen en van de botanische tuin in Gent zijn me goed bekend, de mannelijke struik op Trompenburg zag ik eerder over het hoofd. Mijn ervaring met tweehuizigen: In de regel geldt: “man zoekt vrouw.” Dat geldt, in mijn geval, bijvoorbeeld ook voor *Maddenia hypoleuca*, Rosaceae, waar ik eindelijk binnenkort in Bonn een vrouwelijk exemplaar als stek hoop te kunnen krijgen. *Oemleria* vruchten worden door vogels gemakkelijk verspreid, ik heb ettelijke zaailingen. Vrouwelijke exemplaren kun je desgewenst te zijner tijd van me krijgen. Het vruchtvlees is uiterst schraal: ik denk niet dat daar veel aan te smikelen valt!’

Kijk dat gaat lekker, over een paar jaar kan ik een grote oogst op Trompenburg tegemoet zien.

Ook Gerbert Klein Wassink reageerde met nuttige informatie in een hoopvol bericht: ‘Ik heb eenjarige zaailingen van *Oemleria*. Vanaf het derde jaar beginnen ze te bloeien, dan kun je de vrouwelijke exemplaren er zo uit halen.’ Gábor Ajtay stuurde foto’s, genomen van struiken in Hemelrijk, Essen, België en kon daar aan toevoegen: ‘Nog ‘n verse informatie over *Oemleria cerasifera*. Ook bij mijn vriend Henny Kolster ben ik langs geweest. Uitgerekend over *Oemleria cerasifera*. Ik heb bij hem foto’s gemaakt, een of twee jaren terug. Daar heb ik zijn ♂ partij en zijn ♀ partij gefotografeerd. Maar het was in het stadium van beginnende bloei, dus op de foto waren de seksen niet zo duidelijk als in je artikel. Daarom heb ik hem nu extra gevraagd: hoe betrouwbaar

zijn die twee gescheiden partijen van hem? Hij heeft bevestigd dat dit echt betrouwbaar is. Namelijk, bij de moederplanten heeft hij aan de bloemen gekeken voordat hij ging stekken. Met andere woorden, daar kan jij ook terecht als jij vruchten wilt toveren in je Trompenburg.’

Kortom, er zijn dus vrouwelijke exemplaren in omloop. Op basis van de afbeeldingen en uit de gedeelde informatie komt het mij nu voor dat ik een beetje té veel onder de indruk ben geraakt van de mooie namen Oso-bes en Indian Plum. Niettemin ga ik graag de toegezegde zaailingen én de vrouwelijke exemplaren in ontvangst nemen. Wie weet kan ik u over een jaar of wat laten proeven van de dan door mij zelfgemaakte Indian Plum jam! Met dank aan allen die hebben gereageerd (jullie krijgen zeker een potje). □

Oemleria cerasiformis, kroon met vruchten

Foto: Gábor Ajtay